

Anonym mand

Jeg overlevede mit
selvmordsforsøg og
mødte Jesus

*Han er 22 år og kommer fra Afghanistan.
På grund af sin historie har han valgt at være
anonym. Danmark har været hans hjem siden 2011*

En barndom på flugt

I mit hjemland, Afghanistan, er der meget krig. Da jeg var lille, vidste jeg ikke helt, hvad krigen gik ud på. Jeg var ret lille, omkring 6 år, da vi flygtede til Pakistan. Jeg flygtede sammen med min mor og min onkel. Min far og min bror døde i krigen i Afghanistan. Jeg ved ikke helt, hvordan og hvorfor de døde, for jeg har fået fortalt forskellige historier af forskellige mennesker, men jeg tror, de havde nogle fjender. Senere flyttede vi videre til Iran. Efter vi var kommet dertil, flyttede min onkel til Canada. Min mor døde af sygdom i Iran, så til sidst var jeg helt alene. Jeg havde ikke noget godt liv i Iran, for der var altid problemer med politiet. Min onkel sagde, at jeg skulle komme til Canada, så jeg ikke var helt alene. Min onkel fandt en god mand i Iran, han gav ham penge og sagde, at manden skulle få mig til et godt land, så jeg kunne få et bedre liv. Jeg blev først sendt til Tyrkiet, derefter videre til Danmark. På flugten til Danmark blev jeg gemt i lastbiler, så jeg ved ikke, hvilke lande jeg kørte igennem. Jeg havde aldrig hørt om Danmark.

Livet på et asylcenter og mødet med Jesus

Da jeg kom til Danmark, kom jeg til psykolog. Hun stillede mange spørgsmål, og til sidst sagde hun, at jeg havde mange problemer, så hun ville sende mig videre til en anden psykolog. Jeg havde fortrængt mange af de ting, der var sket med mig i Iran, men hun fik mig til at tænke på det hele igen. Jeg følte ikke, at hun hjalp mig. En psykolog skulle gerne hjælpe til mere positive tanker, ikke til at huske de dårlige ting. Derfor stoppede jeg med at gå til psykolog. Jeg prøver at glemme mit gamle liv. Det er ligesom med blomster: de tanker, du giver vand, gror. Jeg vil ikke vande de dårlige tanker hver dag, så de vokser. Hvis du ikke giver en blomst næring, døden. Sådan har jeg det også med de dårlige oplevelser.

I løbet af de første fire måneder, jeg var i Danmark, boede jeg på tre forskellige asylcentre. Jeg følte mig ikke godt behandlet der. Det var svært for mig at bo på asylcenter, for der var ingen kontakt med danskerne udenfor. Asylcenteret er værre end et fængsel. I et fængsel ved du, at du ikke kan komme udenfor.

På et asylcenter må du gerne gå udenfor, men du må ikke tage kontakt til danskere og lære den danske kultur at kende.

Mens jeg var på det tredje asylcenter, blev jeg syg, så jeg kom på sygehuset. Min tolk fortalte mig om Jesus og kristendommen, det var første gang, jeg hørte om det. Hun spurgte om mit navn, og om jeg kendte Jesus. Jeg blev meget chokeret, for hun var min tolk, og hun skulle bare hjælpe mig med sprog! Hun sagde, hun ville fortælle mig om Jesus. Jeg sagde, jeg ikke rigtig kendte ham. Jeg havde set en film om ham, da jeg var lille, men jeg kunne ikke huske den. Jeg sagde, at jeg godt kunne lide ham, men ikke kendte ham. Hun begyndte at fortælle om sit liv og om engang, hvor hun var syg og ikke kunne gå eller arbejde, fordi hun havde dårlige ben. Hun havde en drøm, hvor Jesus kom og løftede hende op og bad for hende. Da hun vågnede, var hun frisk og rask, og da blev hun omvendt. Det var et chok for mig, at sådan noget kunne ske for et menneske. Hun sagde til mig, at hvis jeg kom ind på den vej, ville hun være min familie, og hun ville gerne præsentere mig

for sine børn. "Gud hjælpe dig!" sagde hun til mig. Jeg ville ikke høre mere, for jeg var muslim, og det var svært for mig at høre på. Hun skrev sit navn og telefonnummer på et stykke papir og gav det til mig. Da jeg flyttede til et nyt asylcenter tre måneder senere, mistede jeg det papir, og jeg har ikke været i kontakt med hende siden.


Efter min sygdom skulle jeg til genoptræning, havde min læge sagt, men klinikken på asylcenteret hjalp mig ikke. Efter fem måneder uden hjælp blev jeg vred og meget frustreret, og det endte med, at jeg kastede billardkugler gennem vinduet. Så flyttede de mig til et nyt asylcenter, fordi de var bange for mig. Der var jeg glad for at være, men det føltes, som om de ikke ville have, at jeg var glad, så de ville sende mig videre. Jeg tænkte, at det var bedre at dræbe mig selv end at flytte igen, så jeg spiste 400 piller, men overlevede og lå 11 dage på sygehuset. Der var ikke nogen, der spurgte, hvorfor jeg gjorde det, eller hvad der var sket i mit liv. Efter de 11 dage på sygehuset flyttede de mig til endnu et nyt asylcenter. Politiet og en taxa kom, og de sagde, jeg

skulle flytte. Jeg havde det så dårligt, fordi jeg havde spist alle de piller, så jeg kunne ikke rigtig sige noget til dem. Jeg kom til Danmark for at hjælpe mig selv og for at få et bedre liv, ikke for at dræbe mig selv, men der var ingen der spurgte, hvilke problemer jeg havde.

En dag kom min ven op til mig på mit værelse og sagde, at jeg ikke skulle begå selvmord. Han foreslog i stedet, at vi skulle gå i kirke. Han var ikke kristen, men måske ville det hjælpe os. Jeg viste ham ud af mit værelse og sagde til ham, at han skulle lade mig være. I en time sad jeg og tænkte på alt det, der var sket for mig, og at jeg før havde hørt om Jesus. Måske var det Gud, der sendte tolken til mig. Måske kunne kirken hjælpe mig. Måske var det ikke tilfældigt, at to personer havde foreslået mig at gå i kirke. Så tog jeg ind til Bethesda i København. Jeg kendte stedet, fordi jeg havde været der til danskundervisning. I Bethesda mødte jeg lederen af stedet og fortalte ham om mit liv. Jeg sagde til ham, at jeg havde brug for hjælp, og han satte mig i kontakt med en præst.

Jeg var meget nervøs, da jeg begyndte at komme i kirke. Jeg begyndte også på dåbsundervisning, og i november 2013 blev jeg døbt. Da jeg blev døbt, tænkte jeg, at nu er jeg kristen. Jeg havde lært, at kristendommen er en kærlighedsreligion præget af frivillighed, og her kan man ikke lyve. Jeg følte, at jeg havde fundet mit liv igen og kunne glemme min fortid. Jeg blev et nyt menneske. I januar 2014 begyndte jeg på højskole. Det er jeg meget glad for. Det hjælper mig som udlænding til at lære, hvordan man tager kontakt til danskere, og jeg lærer noget om det danske sprog, dansk kultur og om livet. Det er fem måneder sammen med mange danskere, så jeg lærer også, hvordan man bliver venner med danskere.

At jeg har mødt Jesus, betyder et nyt liv for mig. Efter jeg har mødt Jesus, har jeg fået et andet liv, og ikke kun i denne verden. Jeg har tænkt meget på, hvad der sker efter døden, for vi skal alle dø en dag. Jesus fortæller, at der venter et andet og bedre liv. Jeg har lært om kærlighed og forskellige andre ting af Jesus. Før, hvis jeg blev slået, blev jeg hurtigt sur. Nu kan jeg smile



til vedkommende og bære over med det, fordi jeg ved, det stopper en dag på den nye jord.

Nu kan jeg hjælpe mig selv uden tolk

Da jeg var i Jylland, besøgte jeg nogle afghanske venner, som kendte Bethesda. De sagde, at det var den kirke, der hjalp med sprogundervisning. De sagde, at når jeg flyttede til Sjælland, skulle jeg tage til København og besøge Bethesda, for der kunne jeg lære dansk. Det var rigtig godt for mig, og det betød meget for mig, især når jeg ser tilbage. Jeg har været tre år i Danmark og kun et år på sprogskole på et asylcenter. Da jeg kom til


Bethesda, lærte jeg meget dansk. Nu kan jeg hjælpe mig selv uden en tolk. Det betyder rigtig meget for mig. Jeg kender mange, der har været længere tid i Danmark end jeg, men jeg kan bedre dansk end dem. I Bethesda fortalte de ikke om Jesus, før jeg selv spurgte. De har undervisning for dem, der gerne vil høre om Jesus, men det var jeg ikke med til.

Danmark er for det meste et godt land at bo i

Der er ikke så meget, der er svært ved at bo her. Jeg har fortalt om asylcentrene, det var svært. For det meste er det godt at bo i

Danmark, og jeg kan bedre lide Danmark end Afghanistan. Der er mange muligheder her. Jeg har ikke været ude at rejse, men mine venner, der har rejst i Tyskland, Norge og Sverige, siger, at Danmark er det bedste land i Europa i forhold til, hvilke muligheder man har, især i forhold til uddannelse. Jeg har kun kontakt med min onkel og hans familie i Canada. Jeg drømmer om min mor nogle gange. Min onkels svigerfamilie bor i Pakistan, og dem har jeg lidt kontakt med. Min onkel siger, at jeg kan tænke på dem som min familie.

Selvfølgelig savner jeg Afghanistan. Jeg kan ikke så godt huske det, men det er mit land,



mit blod. Jeg vil ikke tilbage til Afghanistan for at bo der, men måske som turist. Det er svært og farligt at bo der, især når jeg er konverteret. Hvis min onkel hjælper mig og rejser med, vil det måske godt kunne lade sig gøre, men kun hvis min onkel hjælper mig. Da jeg fik opholdstilladelse, sagde min onkel i Canada, at jeg nu kan komme og besøge ham. Det kunne jeg godt tænke mig.

Der er mange gode ting i Danmark. Jeg kan rigtig godt lide naturen her, og jeg er også meget glad for det kolde vejr. Jeg kan godt lide varmt vejr, men det er bedst med højst 25 grader. Der er mange gode ting her i Danmark, f.eks. skolesystemet; man har altid mulighed for at komme gratis i skole. I mange andre lande skal man selv betale. Her har man hele livet mulighed for

at lære mere. Når jeg er blevet bedre til sproget, vil jeg gerne tage en uddannelse. Da jeg var i Iran, var jeg i møbelbranchen. Jeg synes, det kunne være godt at finde noget lignende her i Danmark; ellers vil jeg gerne uddanne mig til sygeplejerske eller mekaniker. Det er de tre ting, jeg tænker på lige for tiden. Det kan godt være, det ændrer sig, men lige nu er det de ting, jeg tænker på.

Der er mange forskelle på Danmark og Afghanistan, hele kulturen og demokratiet. Der er meget frihed her i Danmark; man kan gøre, hvad man vil. Jeg kan bestemme over mit eget liv; det kunne jeg ikke i Afghanistan. Senere kunne jeg også godt tænke mig kone og børn, det tror jeg, de fleste drømmer om, men det er ikke noget, jeg tænker så meget over lige nu.

Gæster er ikke kun dem, man kender

Danskere er rigtig søde, men de har en stor fejl. De kan være rigtig søde i dag, men i morgen hilser de ikke. Det er svært at lære dem ordentligt at kende. Der er forskellige kulturer. I min kultur sørger vi rigtig godt for dem, der kommer som udlændinge. I Bibelen står der, at man skal tage sig af de fremmede og gæsterne, og gæsterne er ikke kun dem, man kender. Jeg synes, det er svært at kende danskerne helt. De svarer kun, hvis man spørger; de begynder ikke at fortælle af sig selv, og de kommer kun og fortæller om dansk kultur, hvis man spørger. I min kultur har vi et andet syn på gæster, og vi vil gerne hjælpe dem med alting. Jeg vil gerne lære om dansk kultur, men der er ingen, der fortæller mig om det; jeg skal selv opsøge det.